

шията хубавъ и веселъ изгледъ. Но улицитѣ, както и въ другитѣ градове, бѣха криви и послани съ едри камъни.

Въ града сега се виждаше по-голямъ движение. Мнозина вече знаяха, че опълчението пристига днесъ.

При Бешъ-Бунаръ опълчението бѣ посрѣщнато отъ по-първитѣ граждани и членоветѣ на градския съвѣтъ, а до самия градъ отъ множеството народъ, на чело съ духовенството.

Въ черквата Св. Димитръ се отслужи молебень, слѣдъ което се казаха рѣчи и, слѣдъ това само, дружинитѣ се отведоха на бивуакъ.

Срѣщата въ Стара-Загора бѣше сърдечна, но не тѣй многолюдна и блѣскава, както въ Търново и Казанлъкъ. Това обстоятелство бѣше направило не съвсѣмъ добро впечатление на генералъ Турко, който, както казваха нѣкои отъ офицеритѣ, се билъ даже изразилъ, че щѣлъ да напустне града. Впрочемъ, по-блѣскава срѣща не можеше и да се очаква въ Стара-Загора на 11-й Юлий, тѣй като народа не знаеше за пристигването на войската. Азъ лично видѣхъ, какъ много жени и мъже вървешката довършваха своя тоалетъ, — а учителитѣ и учителкитѣ по пята събираха ученицитѣ и ученичкитѣ.

Дружинитѣ се спрѣха на бивуакъ, на юго-источната страна на града, недалеко отъ рѣкичката, при ново-загорското шосе, като се направи распореджение всѣкидневно да се испращатъ двѣ роты по редъ отъ дружинитѣ въ града за изпълнение на караулната и патрулна служби.

VI.

12-й Юлий. — Бѣхъ назначенъ въ конака за началникъ на караула. Караула се състоеше отъ една рота, а другата рота се испращаше изъ града да патрулира. Трудна и неприятна бѣше обязанността на караулния началникъ въ конака, толкова по-вече, че не бѣха извѣстни нито правата, нито обязанноститѣ му: инструкции нѣмаше никакви. На въпроситѣ ми, какви ще бждатъ обязанноститѣ и правата ми, стария карауленъ началникъ отговори:

— Азъ самъ не зная, понеже никой не ми ги е казвалъ, нито пъкъ има нѣкакви инструкции. Разбира се, главната обязанность ще бжде тая, да се пазятъ добръ затворницитѣ, плѣненитѣ и заложницитѣ турци.